

Petra Slováková

ŽELEZONOC

a jiné podivnosti

ROGERBOOKS

ISBN 978-80-89695-01-0

Železonoc a jiné podivnosti

Petra Slováková

Vydavateľstvo ROGERBOOKS

Copyright © Petra Slováková 2013

Obálka © Petra Slováková 2013

Ilustrácie © Petra Slováková, Kateřina Perglová, Jitka Šenkeříková, Zuzana Droppová 2013

Korektúry a editácia textu: Tomáš Dostál

1. knižná publikácia, prvé vydanie, 2013

Vydavateľ: **Martin Králik – ROGERBOOKS**

Krajná 23, 900 40, Dunajská Lužná, Slovenská republika

IČO: 47049481

DIČ: 1085414825

ISBN tlačenej knihy: 978-80-89695-00-3

ISBN PDF: 978-80-89695-01-0

ISBN mobi: 978-80-89695-02-7

ISBN epub: 978-80-89695-03-4

<http://rogerbooks.eu>

OBSAH

Temná zahrada příběhů	4
Železnoc	7
Jeřabinova snoubenka	17
Tetsuyo	39
Hrdinka	45
Tisíc jehel	57
Navždy	91
Ta pravá	105
Kóma	111
Dokud nás smrt nerozdělí	119
Vlčice	127
Blikající hvězda... Zhasne	139

TEMNÁ ZAHRADA PŘÍBĚHŮ

Deset povídek v tomto sborníku: desatero cest, desatero smrští obraznosti. Kdo chce tvrdit, že výlety do žánru fantastiky mají být krotké a brát se vyšlapanými pěšinkami? Kdo si myslí, že autorky nedokážou psát tvrdě, a že vrcholem brutality je barbar trahající nepřátelská střeva? Petra Slováková, mladá úspěšná autorka, o které začíná být slyšet, ho uvede v omyl.

Bytost zvaná běžný čtenář neočekává, že jemná světlovláska ve svých prózách obrací na ošklivý rub zažité motivy, líbivé ve své smírnosti. A ty, které působily znepokojivě už dříve, Petra dovede k variacím drtivým jako úder robotickou pěstí a mámivým jako delirický sen. Nabízí pestrý výběr subžánrů: new weird, steampunk, kyberpunk, horor. Žádná průzračná fantasy. Je znát, že vyrůstala v průmyslové metropoli, přesto i proto se vyhýbá číšťounké hard-scifi.

K psaní ji pohání senzor tvořivosti, který pronikavě vnímá destrukci, křivdu, utrpení. Pragmatismus, pomýlení, manipulace – symptomy dneška, jeho

hypertrofovanou negativní realitu dovádí do extrému... nikoliv nepravděpodobného. Lidské city, bez ohledu na to, kdo je jejich faktickým nositelem, procházejí nelítostným tomografickým vyšetřením, neutají prchavou něhu a touhu, ani svoji zmatenou i znetvořenou podobu.

Romanci věčné lásky promění v ironického bratříčka „Svatební ch košilí“. Trauma dospívání splete se skřítky v třeskutě rmutné historce. Pohádce o posláním dodá ohňostrojem metafor hořkou malebnost mýtu. Svléká v dětském kyberpunku zdání za zdáním, až zbudou mrazivé, ostré kosti. Inspirace „Petrem Panem“ morfuje v postkatastrofický běs. Mecho-baladu, pandán k japonským sci-fi hororům, střídá steampunk – snad prolog k rozsáhlejšímu celku. Klasik Andersen věnuje segmenty a námět, které autorka přetaví v drásavě modifikovanou „Mořskou vílu“ a depresivní retelling „Vzpoury hraček“.

Petra ani náhodou neusnadňuje putování svými texty: podobají se dynamickým hudebním skladbám, jejichž zvukem jsou emoce a notami asociace, analogie, archetypy. Petra, ilustrátorka a malířka, hýří filmovými obrazy. Oscilují od křehkého půvabu k makabrní hrůze. Originální a jiskřivá imaginace působí úchvatně, omamně, děsivě. Řídí se fantazií a intuitivní strukturou příběhu, která má svůj vlastní pevný řád... avšak osnova je čtenáři skryta. Nezbyvá mu, než se nechat s autorkou nést po řece vyprávění, jejíž zběsilý tok ji strhává. Mnohé zůstává nedořečeno, naznačeno, nevysvětleno.

Ještě chvíli, vášnivost a senzibilita textu se zlomí v exaltovanost, odpudivé momenty pozбудou funkčnost, rafinovaná mozaika popisů přetíží děj: ale ta hranice není překročena. Málokdo ze spisovatelů se odváží jít až na dřeň bolesti tak urputně a s krutou, mámivou poetikou. Petřina naléhavá, hypnotická dikce není samoučelná. Potřebuje ji, pokud chce zachytit mnohotvárné prolínání světů. Živí a mrtví, dospělí a děti, lidé a technologie, biologické, umělé a kvaziumělé bytosti. Deziluze a skepse, hledání a destrukce v nalezení, odcizení a štěstí jako duchové křídlo mrtvé vážky.

Nesnažte se hledat logiku a nepitvejte, jinak porušíte

křehké předivo vizí, které vypovídají o našich traumatech a snech. Že jsou Petřiny příběhy grafické a morbidní? Ale kde že – zprávy z médií jsou v mnohem větší míře depresivní, nelítostné a okázale drastické. Pod nánosem nejkrvavějších, nejdivočejších a nejcyntičtějších pasáží, které vymyslela a směle předhodila čtenářům, bdí její hluboký soucit a bezkonečný, chápavý smutek. Tam někde na dně Petřiných povídek, v marastu bezmoci a strachu, leží semínko naděje a čeká, až bude vloženo do úrodné prsti.

Internetový komentátor označil Petru jako autorku nikoliv žánru fantastiky, ale postmoderny. Proč by však fantastika neměla být součástí progresivního proudu mimo pohodlný mainstream? Neshledávám v tom rozpor, protože Petra kráčí ve stopách odkazu romantiků, symbolistů, surrealistů i raných naturalistů, jejichž díla splývají s širším okruhem fantastického žánru.

Petra Slováková stojí na slibných začátcích spisovatelské dráhy. V žádném případě nebude tuctová. Jen tvůrce sám ví, kolik ho jeho příběhy stojí, čím vším platí šém, díky kterému jeho slova ožijí – a jaké úsilí bude vyžadovat, než vyzraje k zenitu. Ale jak napsal jeden z Petřiných čtenářů, sám autor a literární publicista, čeká ji zářivá budoucnost. Já věřím, že se nemýlí.

Františka Vrbenská

Železonoc

Čtyřicátý pátý věk železa. Železonoc, období temna. Do Města zase pomalu ale jistě přicházela zima. Nemám ráda tohle roční období. Mrznou mi konečky prstů a v noci bývá taková inverze, že se nejde nadechnout bez toho, aby se člověk nerozkašlal.

Často mívám sny. Sny o městě z oceli. O konstrukcích a železu. Mase a šroubech. O mostech se šlachami spojených nosníků. Jako bizarní kolosy technických památek, které se i čas snažil zavát, aby zmizely z povrchu země, se tyčily televizní věže, satelity a z nich vedoucí sloupy elektrických vedení, jež protínala krajinu dráty, jako žíly prorůstají maso.

Město je živý organismus. Dýchající a pulsující s pomrkávajícíma očima světel, které v noci září, aby přes